

16-08-2026

มธุบัน

อะแนค บัพดาตา

โอมซานติ

ทำงานรับใช้ของการชำระล้างวัดฤๅตฤๅตให้บริสุทธิ์ (สะโตกุน) โดยการรับใช้ด้วยจิตใจของลูก

มีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ และทำการร่ายรำของการประสานชั้นสการ์ให้สอดคล้องกลมกลืนกัน

วันนี้ พ่อผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดได้มาเพื่อเฉลิมฉลองโฮลีสักกับลูกๆของท่าน ลูกทุกคนก็มาเพื่อเฉลิมฉลองโฮลีสักเช่นกัน ลูกทุกคนในทุกหนแห่งที่นั้งอยู่ห่างไกลออกไปก็กำลังนั้งเพื่อเฉลิมฉลองโฮลีสักด้วยเช่นกัน ลูกมาเฉลิมฉลองโฮลีสักด้วยสีสันใด? ลูกรู้ว่าสีสันที่สูงส่งที่สุดคือสีสันแห่งการเป็นมิตรร่วมทางของพระเจ้า สีสันนี้ทำให้ลูกสูงส่งที่สุดเหนือสิ่งอื่นใด เช่นเดียวกับที่พ่อนั้นสูงส่งเหนือสิ่งใด ในท่านองเดียวกัน การเป็นมิตรร่วมทางของพระเจาก็ทำให้ลูกสูงส่งที่สุดเช่นกัน ท่านมองเห็นดวงดาวแห่งโชคสองประกายอยู่บนหน้าผากของลูกแต่ละคน ตลอดทั้งวงจร ดวงดาวแห่งโชคนี้จะไม่มีใครได้รับนอกจากลูกๆผู้มีโชคทั้งหลายเท่านั้น โชคที่สูงส่งนี้คือ มีเพียงลูกๆเท่านั้นที่กลับมาบริสุทธิ์เป็นสองเท่า นั่นคือมีความศักดิ์สิทธิ์ มีดวงวิญญาณที่ถูกต้องตามหลักศีลธรรมด้วยเช่นกัน แต่ร่างกายของพวกเขาก็ไม่บริสุทธิ์ ในอนาคตลูกๆดวงวิญญาณบราห์มินจะบริสุทธิ์ และลูกจะมีร่างกายที่บริสุทธิ์ สิ่งซึ่งบอกของสิ่งนี้คือ ลูกจะบริสุทธิ์เป็นสองเท่า และจะได้รับมงกุฎสองชั้น ในทั้งวงจรมีเพียงลูกเท่านั้นที่จะได้รับมงกุฎสองชั้น ในยุคบรรจบพบกันนี้ ด้วยการมีสีสันของการอยู่เป็นมิตรร่วมทางกับพ่อ ลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์เป็นสองเท่า สีสันของพระเจ้าในยุคบรรจบพบกันทำให้ลูกบริสุทธิ์เป็นสองเท่า เพราะการอยู่กับพ่อ และเพราะการอยู่ในรูปที่รวมเป็นหนึ่งเดียวกับพ่อ ลูกจึงกลับมาบริสุทธิ์เป็นสองเท่าในโฮลีสักนี้ ลูกมีการอยู่เป็นมิตรร่วมทางกับพ่อในหัวใจของลูกอยู่เสมอ การอยู่เป็นมิตรร่วมทางนี้สูงส่งมากจนทำให้ลูกสูงส่งไปด้วย ผู้คนเฉลิมฉลองเทศกาลโฮลีสัก (Holi) ด้วยสีสันทางกายภาพ (สีฝุ่น) ในขณะที่ลูกกลายเป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ (Holy) ด้วยสีสันของการอยู่เป็นมิตรร่วมทางกับพ่อ สิ่งนี้จึงเป็นดับเบิลโฮลีสัก (ศักดิ์สิทธิ์เป็นสองเท่า) เช่นกัน โฮลีสักของลูกนั้นแสนพิเศษไม่เหมือนใครในโลกและเป็นที่รักยิ่งของพ่อ ลูกมีความซาบซึ้งที่ว่า เนื่องด้วยโฮลีสักของลูกได้รับการแต่งแต้มสีสันด้วยสีสันของการอยู่เป็นมิตรร่วมทางกับพระเจ้า สิ่งนี้ทำให้ลูกบริสุทธิ์ยาวนานเป็นเวลาถึงครึ่งวงจร ในลักษณะที่ว่าแม้กระทั่งในปัจจุบันนี้ รูปเคารพของลูกก็ยังคงได้รับการกราบไหว้บูชาด้วยความมีระเบียบวินัย ไม่มีรูปเคารพของผู้ใดที่ได้รับการกราบไหว้บูชาด้วยความรักมากมายเช่นนี้ ลูกเองก็สามารถเห็นรูปเคารพของตนเองได้ รูปเคารพของผู้อื่นก็ได้รับการกราบไหว้บูชาเช่นกัน แต่พวกเขาไม่ได้รับการกราบไหว้บูชาเป็นระยะเวลาที่ยาวนานถึงเพียงนี้ และไม่ได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างมีระเบียบวินัยเช่นนี้ ลูกรักษาความจริงจังและความกระตือรือร้นไว้อยู่เสมอ ลูกรักษามันไว้ใช่ไหม? ลูกยังคงอยู่ในความจริงจังและความกระตือรือร้นใช่ไหม? ถ้าใช่เช่นนั้น ยกมือขึ้น! ลูกรักษามันไว้ได้แค่บางครั้งหรือว่าตลอดเวลา? ผู้ที่บอกว่าตนเองอยู่ในความจริงจังและความกระตือรือร้นไว้ได้เสมอ และยังให้ความจริงจังและความกระตือรือร้นแก่ผู้อื่นด้วย ยกมือขึ้น! ไม่ใช่ผู้ที่ทำสิ่งนี้เพียงแค่บางครั้ง แต่ทำตลอดเวลา! ลูกได้ขีดเส้นใต้คำว่า "อยู่เสมอ" ไว้แล้วใช่ไหม? อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าสภาพของลูกจะเป็นเช่นไร เหล่าผู้เลื่อมใสศรัทธาของลูกก็เฉลิมฉลองสิ่งนั้นในรูปแบบของเทศกาล ลูกแต่งแต้มตัวเองด้วยสีสันของการอยู่เป็นมิตรร่วมทางกับพระเจ้า และดังนั้นพวกเขาก็แต่งแต้มสีสันเช่นกัน แต่เนื่องจากพวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาจึงแต่งแต้มสีสันทางกายภาพ ซึ่งใช้เงินมากมาย และผลลัพธ์ที่ได้ก็ถือบางสิ่งที่ดี ในขณะที่บางสิ่งก็ไม่ดีนัก พวกเขาเฉลิมฉลองกันในลักษณะนั้น แนนอนว่าพวกเขาเฉลิมฉลองอนุสรณ์ความทรงจำของความกระตือรือร้นของลูก การที่จะเป็นของพระเจ้าได้นั้น ก่อนอื่นลูกต้องเผาชนสการ์เก่าของลูกเสียก่อน

แล้วจึงเฉลิมฉลองได้ เพราะลูกได้รับการแต่งแต้มด้วยสีส่นของการอยู่เป็นมิตรร่วมทางกับพระเจ้า ลูกจึงเฉลิมฉลองอยู่ตลอดเวลา พวกเขาก็เฝ้าบางสิ่งบางอย่างก่อนแล้วจึงเฉลิมฉลองเช่นกัน แต่มีความแตกต่างกันราวกับกลางวันและกลางคืนระหว่างวิธีการเฉลิมฉลองของลูกกับวิธีการเฉลิมฉลองของพวกเขา พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง ในขณะที่ลูกมีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ พวกเขามีความตระหนักรู้ในร่างกาย และลูกมีความตระหนักรู้ในดวงวิญญาณ

ลูกได้รับคำแนะนำสั่งสอนจากบัปตาดาว่า โฮลี (Holi) หมายถึงการปล่อยให้เรื่องในอดีตเป็นอดีต พวกเขายังพูดถึง "โฮลี" (สิ่งนั้นได้เกิดขึ้นและจบลงไปแล้ว) แต่พวกเขาไม่ได้ทำความเข้าใจของสิ่งนี้ไปใช้จริงในทางปฏิบัติ ลูกทุกคนปล่อยให้ทุกสิ่งเป็น "โฮลี" หรือไม่ นั่นคือ ปล่อยให้อดีตเป็นอดีต ลูกทำสิ่งนี้ใช่ไหม หรือลูกทำเพียงบางครั้งเท่านั้น? เมื่อลูกรำลึกถึงอดีต ลูกจะมีความคิดที่ไร้ประโยชน์มากมาย และเวลาของลูกก็ต้องเสียไปด้วยเช่นกัน ชันสการเก่าของลูกที่สะสมมาเป็นเวลาที่ยาวนานยังคงทำงานอยู่ต่อไป แม้ว่านั่นจะขัดกับความต้องการของลูกก็ตาม ทุกๆหน้าที่ของยุคบรรจบพบกันนี้ช่วยสร้างรางวัลสำหรับ 21 ชาติเกิด ทุกความคิดและทุกหน้าที่ล้วนมีค่าอย่างยิ่ง นั่นไม่ใช่แค่เพียงหนึ่งวินาทีที่ผ่านไป แต่มันสร้างความแตกต่างให้กับรางวัลในหลายๆชาติเกิด บัปตาดาเคยบอกลูกไว้ก่อนหน้านี้แล้วเช่นกันว่า ในยุคบรรจบพบกันนี้ ลูกต้องไม่ปล่อยให้เวลาหรือความคิดใดๆต้องสูญหายไปโดยเปล่าประโยชน์ หากลูกได้รับการแต่งแต้มด้วยสีส่นของการอยู่เป็นมิตรร่วมทางกับพระเจ้าอยู่เสมอ นั่นคือ หากลูกมีพ่อเป็นมิตรร่วมทางอยู่เสมอ ลูกก็จะสามารถทำให้ทุกความคิดและทุกช่วงเวลา นั่นคือ ทุกหน้าที่ของยุคบรรจบพบกันนี้มีคุณค่า ดังนั้น จงตรวจสอบดูว่าทุกหน้าที่และทุกความคิดของลูกมีคุณค่าหรือไม่? หรือว่ามันสูญเปล่าไป? นี่เป็นเพราะว่ามันไม่ใช่เพียงแค่หนึ่งนาที แต่ทุกหน้าที่และทุกความคิดล้วนมีความเชื่อมโยงกับ 21 ชาติเกิด มันมีคุณค่ามากถึงเพียงนี้ ดังนั้น จงคิดว่าลูกรักษาคูณค่านี้ไว้ในหัวใจของลูกอยู่เสมอหรือไม่ มีคำกล่าวสำหรับยุคบรรจบพบกันนี้ว่า: "ถ้าไม่ใช่ตอนนี้ ก็จะไม่มีวันนั้นอีกแล้ว" จงรักษาคูณค่านี้ไว้ในความตระหนักรู้ของลูกอยู่เสมอ ดังนั้น ในวันนี้ลูกทุกคนจึงได้เฉลิมฉลองโฮลี นั่นคือ ลูกได้แต่งแต้มตัวเองด้วยสีส่นของการเป็นมิตรร่วมทางของพ่ออยู่เสมอ แล้วลูกได้ตรวจสอบตลอดทั้งวันหรือไม่ว่าลูกยังคงถูกแต่งแต้มด้วยสีส่นของพ่ออยู่เสมอหรือไม่? ลูกอยู่ในความเป็นมิตรร่วมทางกับพระเจ้าหรือไม่ หรือเวลาและความคิดของลูกได้หลุดลอยไปอยู่ที่อื่นเสียแล้ว? ลูกได้ตรวจสอบเรื่องนี้แล้วหรือยัง? พยักหน้าแสดงความเห็นด้วย อย่าโบกมือ แต่จงพยักหน้า

บัปตาดาส่งสัญญาณเตือนลูกอยู่เสมอว่า: ด้วยความคิดที่บริสุทธิ์ (ชาโตกุนี) ในจิตใจของลูก จงทำให้วัตถุธาตุ (ธาตุต่างๆ) กลับมาบริสุทธิ์ ลูกจำได้ไหมว่าต้องทำงานรับใช้ด้วยจิตใจของลูก เพราะตอนนี้วัตถุธาตุทั้งหลายกำลังจะทำงานของมันอย่างยิ่งใหญ่ นั่นเป็นเพียงเรื่องเล็กน้อย แต่ดวงวิญญาณมนุษย์ทั้งหลายได้รับกวนวัตถุธาตุต่างๆมากมาย ดังนั้นวัตถุธาตุเหล่านั้นก็จะเริ่มก่อปัญหาเช่นกัน และนี่คือเหตุผลที่พอลกล่าวว้: เช่นเดียวกับที่ลูกให้ความใส่ใจที่จะกลายเป็นผู้เอาชนะมายา - ลูกก็กำลังใส่ใจในเรื่องนี้อยู่ใช่ไหม? ลูกได้ให้สัญญากับมายาไว้ว่า: "เป็นหน้าที่ของเธอที่จะมา และเป็นหน้าที่ของเราที่จะได้รับชัยชนะเหนือเธอ" ลูกทุกคนได้ให้สัญญาเช่นนี้ไว้ใช่ไหม? ใช่ไหม? ลูกต้องการเป็นผู้เอาชนะมายาใช่ไหม? ในทำนองเดียวกัน ลูกก็ต้องกลายเป็นผู้เอาชนะวัตถุธาตุด้วยเช่นกัน เพราะลูกต้องการที่จะปกครองอาณาจักรใช่ไหม? อาณาจักรของลูกกำลังจะมาถึงแล้วใช่ไหม? ลูกมีความซาบซึ้งเช่นนี้หรือไม่? ผู้คนต่างสงสัยว่าจะเกิดอะไรขึ้นและพวกเขาก็หวาดกลัว ในขณะที่ลูกทุกคนรู้ว่าตอนนี้คือเวลาอมฤต ซึ่งเป็นยุคบรรจบพบกัน แล้วอะไรจะมาจากเวลาอมฤต? นั่นคือรุ่งอรุณ: "อาณาจักรของเรากำลังจะมาถึงในรุ่งอรุณนั้น" ลูกมีความซาบซึ้งเช่นนี้ใช่ไหม? มันคือ "อาณาจักรของเรา" หรือเป็นเพียงอาณาจักรสำหรับเหล่ามหาเศรษฐีเท่านั้น? มันคืออาณาจักรของลูกทุกคน ลูกไม่ได้กังวลเลยว่าจะเกิดอะไรขึ้น ลูกรู้ว่าสิ่งที่ดีที่สุดกำลังจะเกิดขึ้น ในอาณาจักรของลูก แม้แต่วัตถุธาตุก็ต้องสละประธาน แล้วใครเล่าที่จะ

เป็นผู้ที่ทำให้วัตถุที่ไม่บริสุทธิ์เหล่านั้นกลับมาบริสุทธิ์? หรือจะปล่อยให้วัตถุเป็นไปอย่างที่เป็นอยู่นี้ ก็ได้อยู่แล้ว? แบบนั้นจะใช้ได้ในอาณาจักรของลูกหรือไม่? จะใช้ได้หรือไม่? จงตอบมาว่า: "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" มันจะใช้ได้หรือไม่? ดังนั้นใครจะเป็นผู้ทำให้วัตถุบริสุทธิ์? ลูกจะเป็นผู้ทำสิ่งนี้ใช่ไหม? นั่นคือเหตุผลที่ฉาแรกของคำว่า "หันที่หันใด" ซึ่งเป็นเพียงฉาเล็กๆ ฟังจะเริ่มต้นขึ้นแล้ว (เกิดแผ่นดินไหวและสึนามิในญี่ปุ่นซึ่งสร้างความเสียหายเป็นอย่างมาก) ตอนนี้ ฉาที่ใหญ่กว่าและรุนแรงมากกว่า กำลังจะมาถึง และสิ่งเหล่านั้นจะมาอย่างหันที่หันใด สิ่งที่คุณไม่เคยแม้แต่จะคิดมาก่อนกำลังจะเกิดขึ้น

บัณฑิตาได้สอนบทเรียนเรื่อง "พื้นที่ไหนใด" แก่ลูกมาเป็นเวลานานแล้ว อย่างไรก็ตามในตอนนี้อย่างไรก็ตามในตอนนี้อย่างไรก็ตาม เมื่อได้เห็นสิ่งนี้ในรูปที่เกิดขึ้นจริงในทางปฏิบัติ ลูกจะต้องเริ่มต้นทำงานของลูกและต้องไม่หว่าดกลัว ลูกเคยเล่าเรื่องราวที่ว่าเมื่อมีไฟลุกไหม้อยู่ล้อมรอบ แต่ลูกๆ ของพระเจ้ายกก็ยังคงปลอดภัย ดังนั้น แม้กระทั่งตอนนี้นี้ ลูกๆ ก็ปลอดภัยใช่ไหม? ข้อสอบจะมาถึงอย่างแน่นอน แต่ลูกต้องทำงานเป็นสองเท่า ประการแรก ลูกต้องเผชิญหน้ากับทุกสิ่งโดยปราศจากความกลัว ประการที่สอง ใครจะเป็นผู้รับใช้ผู้เลื่อมใสศรัทธาและพี่น้องชายหญิงที่ไม่มีความสุขของลูก? ลูกได้รับการแต่งตั้งด้วยสติสัมปชัญญะด้วยการอยู่เป็นมิตรร่วมทางกับพระเจ้า และดังนั้น สิ่งใดก็ตามที่ลูกได้รับการจากการได้รับการแต่งตั้งด้วยสติสัมปชัญญะของการเป็นมิตรร่วมทางกับพระเจ้านั้น ลูกจะต้องแจกจ่ายสิ่งนั้นให้กับพี่น้องชายหญิงและผู้เลื่อมใสศรัทธาของลูกด้วยความรักมากมาย ใครคือผู้ที่ถูกละทิ้งถึงในช่วงเวลาที่มีความทุกข์? ไม่ว่าพวกเขาจะพิจารณาว่าท่านเป็นพระเจ้าหรือไม่ก็ตาม แม้จะด้วยการถูกบีบบังคับหรือด้วยความจำใจ พวกเขาจะพูดออกมาอย่างแน่นอนว่า “โอ้พ่อ!” “โอ้ พระเจ้า!” ดังนั้น ลูกๆ ของพระเจ้า ในเวลานี้ จะต้องกลายเป็นที่คำจูงให้แก่ผู้ที่กำลังตกอยู่ในความทุกข์ จงเป็นที่คำจูงให้แก่พวกเขาด้วยความปรารถนาดี ความรู้สึกที่บริสุทธิ์ และรังสี (พลัง) ที่ลูกได้รับจากพ่อ ท้ายที่สุดแล้ว พวกเขาก็คือครอบครัวของลูกไม่ใช่หรือ? ในครอบครัวนั้น ทุกคนต้องให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน ชื่อเรียกของสิ่งนี้ก็ชื่อ “สหโยคะ” (ความร่วมมือ) โยคะที่สูงส่ง นี่คือการให้แนวทางให้การให้ความคำจูง (ช่วยเหลือเกื้อกูล) ลูกได้รับข่าวสารเพื่อกำหนดเวลาให้กับตัวเองแล้ว อย่าคิดว่าเดี๋ยวมันก็จะเกิดขึ้นเอง ลูกได้กำหนดเวลาสำหรับการควบคุมการจราจรของจิตใจ (traffic control) และเวลามอดุมมาแล้วไม่ใช่หรือ? ในทำนองเดียวกัน ตามหน้าที่ของลูกในตอนนี้อย่างตามเวลาแล้ว การทำงานรับใช้ด้วยจิตใจของลูกนั้นสำคัญอย่างยิ่ง ดังนั้น จงจัดสรรเวลาสำหรับสิ่งนี้ จงเป็นผู้มีเมตตา! จงเป็นผู้สร้างประโยชน์สุขให้แก่ผู้อื่น! ความเคารพตนเองของลูกคืออะไร? ลูกคือผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก แล้วลูกรู้สึกถึงความเมตตาใหม่? หรือลูกคิดว่า: เดี่ยวมันก็จะเกิดขึ้นเอง? ลูกต้องไม่ประมาทในเรื่องนี้ เพราะใครก็ตามที่ลูกได้ให้สละกา พวกเขากลายเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาของลูก ดังนั้น สิ่งที่ลูกต้องทำคืออะไร? ลูกใส่ใจกับเรื่องนี้หรือไม่? ใครในบรรดาลูกที่รู้ดีกว่าตนกำลังใส่ใจกับเรื่องนี้และคิดว่ามันจะเพิ่มขึ้น จงยกมือขึ้น! ลูกกำลังยกมือขึ้นและลง ทุกสิ่งปรากฏให้เห็นบนทีวี หากลูกจำนวนมากหาความเคารพตนเองนี้มาใช้ในรูปแบบที่ปฏิบัติจริงแล้ว แม้กระทั่งตอนนี้ในยุคบรรจบพบกันนี้ ดวงวิญญาณทั้งหลายก็จะร้องเพลงสรรเสริญลูกว่า “ว้า ลูกๆ ของพระเจ้า! ว้า! ท่านได้ให้การคำจูงแก่พวกเรามากมายเหลือเกิน!” สำหรับลูกแล้ว ในเวลานี้เป็นเรื่องของการให้การคำจูง และพวกเขายังคงร้องเพลงสรรเสริญลูกต่อไปเป็นเวลาครึ่งวงจร ลูกจะกลายเป็นบรรพบุรุษของพวกเขา ลูกคือบรรพบุรุษ บราห์มินั่งอยู่ที่ไหนในภาพต้นไม้มัน? ลูกนั่งอยู่เบื้องล่างใต้ต้นไม้เช่นนั้นใช่หรือไม่? ดังนั้น ลูกก็คือนับบรรพบุรุษเช่นกันใช่หรือไม่? ลูกได้ยินเสียงของเหล่าผู้เลื่อมใสศรัทธาหรือไม่? จงระมัดระวังตนเองสักเล็กน้อย ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่ให้การคำจูงแก่ผู้ที่อยู่ในความทุกข์ เมื่อใดที่ลูกคิดว่าลูกต้องกลายเป็นที่คำจูงให้แก่ผู้ที่อยู่ในความทุกข์ ลูกก็จะได้ยินเสียงของพวกเขา

ดังนั้น ลูกทุกคนได้ฉลองเทศกาลโฮลีกันหรือไม่? สำหรับลูกแล้ว ทั้งยุคบรรจบพบกันนี้คือเทศกาลโฮลี ลูกอยู่ในการแต่งแต้มสีสันของการเป็นมิตรร่วมทางกับพระเจ้าอยู่เสมอตลอดเวลา สิ่งที่เป็นอนสรณะ

เฉลิมฉลองกันเพียงแค่วันหนึ่งหรือสองวัน ในขณะที่ลูกนั้นได้อยู่ในความเป็นมิตรร่วมทางกับพระเจ้าตลอด ห้วงยุคบรรจบพบกัน ลูกมีความซาบซึ้งนี้ใช่ไหม? ผู้คนที่ยากไร้และไร้ที่พึ่งพาต่างก็กำลังวิงวอนร้องขออยู่ ตลอดเวลาว่า “พระเจ้า โปรดทำสิ่งนี้ให้เราด้วยเถิด! โปรดทำสิ่งนั้นให้เราด้วยเถิด!” อย่างไรก็ตาม ลูก ได้รับการรับประกันถึง 21 ชาติเกิด ว่าลูกจะไม่มีฉากแห่งความทุกข์ใดๆปรากฏขึ้นเลย แม้กระทั่งในความฝัน จะไม่มีคลื่นแห่งความทุกข์ใดๆย่างกรายเข้ามาแม้กระทั่งในความคิดของลูก หากลูกแต่ละคนต้องการ จะประกาศสิทธิในอาณาจักรตลอดกาล ลูกก็สามารถสร้างมิตรร่วมทางในครอบครัวแห่งยุคทอง สร้าง ปวงประชาที่สูงส่ง และปวงประชาธรรมดาขึ้นมาได้ในเวลานี้ ลูกได้รับการรับประกันถึง 21 ชาติเกิด จงหา เวลาทำงานรับใช้สักเล็กน้อย เพราะอย่างไรก็ตามลูกก็มีพลังของความคิดอยู่แล้ว เพียงแค่ให้ในสิ่งที่ลูก ได้รับจากพ่อแก่พี่น้องชายหญิงของลูกด้วยเช่นกัน

บัพดาดาเคยบอกลูกไว้ก่อนหน้านี้แล้วเช่นกันว่า จงหมั่นตรวจสอบอยู่เสมอว่าลูกได้แสดงการรำยรำของการประสานชั้นสการกับครอบครัวบราห์มินให้สอดคล้องกลมกลืนกันอยู่หรือไม่ บัพดาดาขอให้ลูก กำหนดวันที่แน่นอนว่าลูกจะแสดงการรำยรำนั้นได้เมื่อไหร่ วันที่นั้นจะถูกกำหนดขึ้นมาได้ไหม? ได้ไหม? ผู้ที่นั่งอยู่แถวหน้าพูดสักระยะ! ยกมือขึ้น! มันจะเกิดขึ้นได้ไหม? แม้แต่ลูกที่เป็นพันดาวาสก็ ต้องยกมือขึ้นด้วย ไม่สามารถมีหนทางแห่งการหลุดพ้นได้เลยหากปราศจากเหล่าพันดาวาส อัจชะ ตอนนี้ เป็นรอบสุดท้ายแล้ว ยังเหลือการพบปะกันอีกหนึ่งครั้ง สำหรับเรื่องนั้น ลูกแต่ละคนต้องกำหนดและ เขียนความคิดที่มุ่งมั่นที่ลูกมีให้กับตัวเองลงไป จะใช้เวลานานแค่ไหนที่ทั้งครอบครัวจะหยุดใช้ชั้นสการเก่าของพวกเขา? ไม่ว่าจะเป็นชั้นสการของลูกเองหรือชั้นสการของผู้อื่น ก็ไม่ควรมัวติดพันต่อลูก วันที่สำหรับเรื่องนี้จะถูกกำหนดขึ้นมาได้ไหม? ได้ไหม? ยกมือขึ้น! อัจชะ ถ้ายรูปของทุกคนไว้ เพราะเช่นเดียวกับที่ลูกได้เห็นฉากของ "ทันที่ทันใจ" ในทำนองเดียวกัน ทุกสิ่งทุกอย่างที่กำลังจะเกิดขึ้นในทันที่ทันใจเช่นเดียวกัน และนี่คือเหตุผลที่บัพดาดาต้องการที่จะเห็นการเตรียมการ ลูกให้ความปรารถนาดี และมีความรู้สึกที่บริสุทธิ์ต่อผู้อื่น บัพดาดาเห็นว่าลูกได้จัดโปรแกรมเพื่อรับใช้ผู้อื่น ดังนั้น หากลูกมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์อย่างต่อเนื่องต่อทุกดวงวิญญาณ... ถึงอย่างไรมันก็ต้องเป็นไปตามลำดับกันอยู่ดี ในสายสร้อยประจำที่เป็นอนุสรณ์ระลึกถึงพวกลูกนั้น ทุกคนเป็นอันดับหนึ่งไหม? พวกเขาเป็นลดหลั่นตามลำดับกันไป แต่ถึงอย่างนั้นพวกเขาก็ถูกร้อยเรียงอยู่ในสายสร้อยประจำเส้นเดียวกันไม่ใช่หรือ? เพราะเหตุใดพวกเขาถึงได้รับอันดับที่ต่างกัน เพราะพวกเขามีชั้นสการที่แตกต่างกัน แต่แทนที่จะมองที่ชั้นสการของพวกเขา ลูกต้องมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ ทำที่สุดแล้ว พวกเขาก็เป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวบราห์มินด้วยเช่นกัน ไม่สำคัญว่าพวกเขาจะเป็นเช่นไร พวกเขาคือ "ครอบครัวของฉัน" ใช่หรือไม่? เช่นเดียวกับที่ลูกพูดว่า "เมร่า บาบ่า" (بابا ของฉัน) ในทำนองเดียวกัน นี่ก็คือ "ครอบครัวของฉัน" เช่นกัน เป็นเรื่องดีที่ลูกส่วนใหญ่ยกมือขึ้น ดังนั้น ลูกทุกคนมีความจริงใจและความกระตือรือร้นนี้ และด้วยเหตุนี้ลูกจึงยกมือขึ้น ดังนั้น จงให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน และด้วยการมีสายตา หักศกคติ และความตระหนักรู้ถึงความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ การรำยรำนี้จะไม่ใช่เรื่องใหญ่หรือยากอีกต่อไป ใครก็ตามที่ได้อันดับที่ดีในสิ่งนี้และนำไปปฏิบัติจริงภายในวันที่กำหนด พวกเขาจะได้รับรางวัลอันแสนพิเศษและน่ารัก บาบ่าจะยังไม่บอกลูกในตอนนี้อย่างไรคืออะไร แต่ท่านจะให้รางวัลอย่างแน่นอน เพราะเหตุใดนะหรือ? เพราะลูกต้องจัดสรรเวลาเพื่อทำงานรับใช้ใช่ไหม? แต่ความซับซ้อนของชั้นสการกลับปรากฏเวลาของลูกไป/ทำให้ลูกเสียเวลาไป และนี่คือเหตุผลที่ลูก ยังคงต้องการเวลาของตัวเอง สิ่งนี้โอเคไหม?

ทั้งหมดนี้คือขามฐบันใช่ไหม (บัพดาดา กำลังมองไปยังผู้ที่นั่งอยู่ข้างหน้า) ลูกชอบไหม? เพราะขามฐบัน นั้นมีความพิเศษ บัพดาดา มีความรักมากมายในหัวใจของท่านต่อขามฐบัน และขามฐบันก็มีความรักต่อบาบ่าเช่นกัน บาบ่าแม้กระทั่งกล่าวอีกว่า: ลูกมีความรักต่อพ่อ และความรักนั้นจะคงอยู่ตลอดไป ไม่มีสิ่ง

ใดสามารถลบเลือนได้ ลูกมีความเป็นนิรันดร์ในสิ่งนี้ และนี่คือเหตุผลว่าทำไมลูกจึงได้มาเป็นชาวมฐัน ไม่ว่าชาวมฐันจะไปที่ไหน ผู้คนต่างมองเห็นพวกเขาด้วยสายตาเช่นไร? มองว่าพวกเขามาจากมฐัน! พวกเขาจากมฐัน! ดังนั้นแล้ว จงใส่ใจในสิ่งนี้ และก่อนจะถึงรอบสุดท้าย จงจัดเตรียมสถานที่แห่งหนึ่งในมฐันที่ซึ่งทุกคนจะสามารถนำสิ่งที่จดบันทึกไว้ในโน้ตของตนมาวางไว้ได้ อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้จะต้องทำก่อนที่จะถึงรอบสุดท้าย

ลูกทุกคนได้เฉลิมฉลองโฮลีกันแล้วใช่ไหม? สำหรับลูกแล้ว ลูกมีโฮลีในทุกๆวัน แม้กระทั่งในตอนนี้ สิ่งนี้ก็เป็นเพียงการแสดงออกและการเฉลิมฉลองตามขนบธรรมเนียมภายนอกเท่านั้น แล้วลูกจะไปเฉลิมฉลองที่ไหน? ลูกก็จะเฉลิมฉลองที่นี่ใช่ไหม? อย่างไรก็ตาม สิ่งนั้นย่อมเกิดขึ้นตามขนบธรรมเนียมและระบบระเบียบ ถึงลูกๆผู้เป็นที่รักผู้เปี่ยมด้วยความรักอันลึกซึ้งของบรรพดาทุกคนในทุกหนแห่ง ลูกที่พลัดพรากจากหายไปนานและเวลานี้ได้กลับมาพบกันอีกครั้ง ผู้ที่ยังคงรักษาความเคารพตนเองไว้ บรรพดาขอมอบความรักและความระลึกถึงมากมายหลายล้านเท่าให้แก่ลูกๆทุกคน พร้อมทั้งความรักและความดูแลเอาใจใส่จากหัวใจของท่าน บรรพดาามองเห็นว่าลูกผู้ที่กำลังมองดูและรับฟังบาบาอยู่ในทุกหนแห่งนั้นต่างก็มีความสุข อัจชะ

ใครที่มาเป็นครั้งแรกในวันนี้บ้าง? ยินขึ้น! ทั้งหมดนี้มาเป็นครั้งแรก อัจชะ ลูกได้รับโชคที่จะกลายเป็นผู้อาศัยในมฐันเป็นครั้งแรก พี่น้องชายหญิงของลูกทุกคนและบรรพดาขอแสดงความยินดีกับลูกที่ได้มาที่นี่เป็นครั้งแรก บรรพดาเห็นว่าแม้กระทั่งตอนนี้ลูกก็ยังมีโอกาสอยู่ เพราะถึงแม้ว่าลูกจะมาล่าช้าไปสักหน่อย แต่ถ้าหากลูกต้องการ แม้ว่าลูกจะมาเป็นคนสุดท้าย ลูกก็สามารถไปได้อย่างรวดเร็วและประกาศสิทธิในอันดับแรกและเข้ามาอยู่ในกลุ่มแรกได้ นี่คือพรจากบรรพดาสำหรับลูกทุกคนที่มาในวันนี้ หากลูกเพียงแค่ทำตามศรัทธาตามคำสอนที่สูงส่งของพ่อต่อไป ศรัทธานั้นจะนำลูกไปสู่กลุ่มที่สูงส่งขึ้น ลูกได้รับพรของพ่อในครอบครัวที่ใหญ่โตนี้ และมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์จากพวกเขาที่จะทำให้ลูกสามารถก้าวไปข้างหน้าได้มากเท่าที่ลูกต้องการ พวกเขาจะให้พรจากหัวใจของพวกเขาแก่ลูก ไม่ว่าลูกจะไปเข้าชั้นเรียนที่ไหน ลูกก็ยังคงได้รับพรต่อไป และพรเหล่านี้จะทำให้ลูกเป็นผู้ที่เพียรพยายามอย่างเข้มแข็งและทำให้ลูกก้าวไปข้างหน้า จงมีความศรัทธาเช่นนั้น! อัจชะ บรรพดากล่าวในตอนนีว: ราตรีสวัสดิ์ที่แสนมหัศจรรย์และงดงามยิ่งแก่ทุกคน อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ของความสมบูรณ์พร้อม โดยการบรรลุความสำเร็จในทุกๆความคิดและการกระทำของลูก

ความสำเร็จในความคิดของลูกเกิดขึ้นเมื่อความคิดที่ลูกสร้างขึ้นมานั้นมีพลัง ผู้ที่สร้างความคิดมากมายจะไม่สามารถรักษาความคิดเหล่านั้นไว้ได้ และด้วยเหตุนี้ ยิ่งลูกสร้างความคิดออกมามากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งไร้พลังมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้นก่อนอื่นใด จงหยุดการสร้างความคิดที่ไร้ประโยชน์ (ความคิดขยะ) แล้วลูกจะประสบความสำเร็จ วิธีที่จะประสบความสำเร็จในการกระทำของลูกคือ การรู้ถึงจุดเริ่มต้น จุดกลาง และจุดจบของแต่ละการกระทำก่อนที่จะลงมือทำ ด้วยการทำเช่นนี้ ลูกจะกลายเป็นภาพลักษณ์ของความสมบูรณ์พร้อม

คติพจน์: ผู้ที่ปกป้องตนเองจากความทุกข์และการหลอกลวงในเวลาที่ถูกต้อง คือผู้ที่มีความรู้ (ผู้มีค

*** โอม ขานติ ***

สัญญาณที่จะเอืยดอ่อน: จบสินเมล็ดของความไมบริสุทธิ์และกลับมาสะอาด(บริสุทธิ์)สมบูรณ์

อาหาร เครื่องดื่ม และการปฏิสัมพันธ์ของลูกๆ ผู้เป็นหงส์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจะต้องมีความบริสุทธิ์ จะไม่สามารถมีชื่อหรือร่องรอยของความไม่บริสุทธิ์ใดๆ เพราะลูกกำลังจะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ที่ซึ่งไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความไม่บริสุทธิ์หรือความไม่สะอาดใดๆ เมื่อลูกกลายเป็นหงส์ศักดิ์สิทธิ์เช่นนั้นได้แล้ว ในอนาคตลูกจะถูกเรียกว่า "ท่านผู้ศักดิ์สิทธิ์สูงสุด"

หมายเหตุพิเศษ: ฝึกโยคะในวันอาทิตย์ที่ 3 ของเดือน

วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่สามของเดือน ซึ่งเป็นเวลาที่พี่น้องชายหญิงทุกคนจะมีโยคะร่วมกันตั้งแต่เวลา 18.30 น. ถึง 19.30 น. จงมั่นคงอยู่ในรูปที่บริสุทธิ์สูงสุดของลูก แผ่รังสีแห่งความบริสุทธิ์อันสูงส่งออกไป และทำงานรับใช้ด้วยการให้แรงบันดาลใจอันบริสุทธิ์ในรูปของสเกาซ จงบริสุทธิ์และเป็นโยคีเพื่อดวงวิญญาณทั้งหลาย